> Lecz dostąpiłem miłosierdzia po to, aby we mnie pierwszym Jezus Chrystus okazał wszelką cierpliwość jako przykład dla tych, którzy mają w niego uwierzyć ku życiu wiecznemu.
>
> *— I Tymoteusza 1:16*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: Życie wieczne, Jezus, cierpliwość

Interpretacja:
Fragment *I Tymoteusza 1:16* podkreśla, że Bóg jest miłosierny i że możemy zostać usprawiedliwieni jedynie dzięki łasce *Jezusa Chrystusa*. Apostoł *Paweł*, który napisał ten list do *Tymoteusza*, uważał się za sztandarowy przykład Bożego miłosierdzia i łaski.

Mimo że przed swoim nawróceniem prześladował chrześcijan, dostąpił Bożego miłosierdzia i stał się jednym z czołowych krzewicieli chrześcijaństwa. Podkreśla on, że jego przemiana stanowi wyraźny dowód na to, czego Bóg może dokonać w życiu człowieka gotowego do okazania skruchy i uwierzenia w Niego.

Jak możemy odnieść to do naszego życia?

Rozważając słowa z *I Tymoteusza 1:16*, dostrzegamy, że Bóg jest miłosierny i zawsze gotów przebaczyć oraz przyjąć tych, którzy okazują skruchę i zwracają się do Niego. Przypomina nam to, że niezależnie od naszej przeszłości czy tego, jak bardzo oddaliliśmy się od Boga, zawsze istnieje szansa na otrzymanie przebaczenia i rozpoczęcie wszystkiego od nowa.

Ukazuje nam to również, że nasze życie może stać się przykładem dla innych, jeśli pozwolimy Bożej łasce nas przemieniać i kształtować. Musimy dbać o nasze świadectwo

jako chrześcijanie i starać się prowadzić życie prawdziwie chrześcijańskie, aby przyciągać innych do Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu mądremu Bogu niech będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— I Tymoteusza 1:17*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: Wszechmocny, Bog, Krolestwo Boga, adoracja

Interpretacja:
I Tymoteusza 1:17 zawiera wspaniały hymn uwielbienia dla Boga. W tym wersecie apostoł *Paweł* wywyższa Bożą wieczność, mądrość, suwerenność i chwałę, uznając Go za Tego, który jako jedyny godzien jest czci i uwielbienia.

Po pierwsze, Paweł nazywa Boga *„Królem wieków”*, co oznacza, że jest On najwyższym i wiecznym Władcą całego stworzenia. Wskazuje to, że Bóg istniał od zawsze i będzie istniał nadal – innymi słowy, jest nieśmiertelny. Co więcej, Bóg jest niewidzialny; choć nie możemy Go dostrzec fizycznym wzrokiem, jesteśmy w stanie dostrzec Jego obecność poprzez Jego dzieła i Ducha.

Po drugie, Paweł opisuje Boga jako jedynego mądrego, co odzwierciedla Jego status jedynej Istoty Najwyższej, posiadającej prawdziwą mądrość i wiedzę. Jest to istotne stwierdzenie, gdyż sugeruje, że żadna inna istota nie może równać się z Bogiem pod względem mądrości i wiedzy.

Na koniec Paweł wieńczy ten werset, potwierdzając, że Bogu należy się chwała i cześć na wieki wieków. Słowo *„Amen”*, użyte na końcu wersetu, oznacza *„niech tak będzie”*, co wskazuje, że wypowiedziane słowa o Bogu są prawdziwe i zasługują na to, by je za takie uznać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Rozumiemy, że prawo nie jest ustanowione dla sprawiedliwego, ale dla nieprawych i nieposłusznych, dla bezbożnych i grzeszników, dla niegodziwych i nieczystych, dla ojcobójców, matkobójców i morderców; Dla rozpustników, mężczyzn współżyjących ze sobą, handlarzy ludźmi, dla kłamców, krzywoprzysięzców i dla wszystkiego, co jest przeciwne zdrowej nauce; Zgodnie z chwalebną ewangelią błogosławionego Boga, którą mi powierzono.
>
> *— I Tymoteusza 1:9-11*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: prawo, kłamstwo, seksualność, grzech, niewola

Interpretacja:
Fragment *I Tymoteusza 1:9-11* zachęca nas do głębokiej refleksji nad naturą Prawa oraz nad tym, dla kogo zostało ono ustanowione. W czasach, gdy powstawał ten tekst, termin „Prawo” odnosił się do *Prawa Mojżeszowego* – przykazań, które Bóg przekazał Mojżeszowi w Starym Testamencie. Autor wyjaśnia, że Prawo to nie zostało nadane dla sprawiedliwych, lecz dla tych, którzy grzeszą i są nieposłuszni.

Warto zauważyć, że choć Biblia często używa słowa „sprawiedliwi” na określenie osób przestrzegających Prawa, w tych wersetach odnosi się ono do tych, którzy Prawa nie potrzebują – ponieważ z natury postępują zgodnie z nim. Prawo nie zostało ustanowione dla nich, lecz dla tych, którzy potrzebują go, by odnaleźć drogę do sprawiedliwości. Wersety te wspominają również o chwalebnej *Ewangelii błogosławionego Boga*. Apostoł *Paweł* napisał ten list *do Tymoteusza*, aby udzielić mu wskazówek dotyczących prowadzenia Kościoła. W omawianym fragmencie Paweł koncentruje się na znaczeniu Prawa oraz na tym, jak *Ewangelia Chrystusa* je wypełnia.

Chwalebna Ewangelia

Termin *„Ewangelia”* pochodzi z języka greckiego i oznacza *„dobrą nowinę”*. W tym wersecie Paweł mówi o Ewangelii Chrystusa jako o przesłaniu niosącym zbawienie całej ludzkości. Przesłanie to jest chwalebne, ponieważ stanowi prawdę, która daje nam nadzieję i ukazuje Bożą miłość do nas. Dzięki Ewangelii poznajemy *Jezusa* i możemy nawiązać z Nim osobistą relację.

Błogosławiony Bóg

W tych wersetach Bóg nazwany jest również *„błogosławionym Bogiem”*. Określenie to wskazuje, że Bóg jest źródłem wszelkiego szczęścia. Ewangelia Chrystusa objawia, że Bóg jest miłością i pragnie, abyśmy wiedli życie pełne i szczęśliwe. Szukając Boga i wypełniając Jego wolę, możemy odnaleźć prawdziwe szczęście i zadowolenie.

Znaczenie Prawa

W omawianych wersetach Paweł wspomina także o Prawie. Przed swoim nawróceniem Paweł ściśle przestrzegał Prawa żydowskiego. Jednak po spotkaniu *z Chrystusem* zrozumiał, że Prawo nie jest w stanie go zbawić. Zrozumiał, że zbawienie jest możliwe jedynie dzięki Bożej łasce i wierze w Jezusa. Prawo pozostaje ważne, ponieważ ukazuje świętość Boga oraz nasze własne niedoskonałości. Nie możemy jednak polegać na Prawie jako na drodze do zbawienia. Jedynie dzięki wierze w Jezusa i Jego dzieło na krzyżu możemy zostać odkupieni i wejść w relację z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeden bowiem jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus.
>
> *— I Tymoteusza 2:5*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: Bog, Jezus, Pośrednik

Interpretacja:
Werset *I Tymoteusza 2:5* jest jednym z najważniejszych w Biblii; pomaga nam zrozumieć rolę *Jezusa Chrystusa* jako pośrednika między Bogiem a ludzkością.

Kim jest pośrednik?

Zanim zrozumiemy rolę Jezusa Chrystusa jako pośrednika, warto pojąć, kim jest pośrednik w sensie biblijnym. Pośrednik to osoba działająca jako łącznik między dwiema stronami. W kontekście biblijnym pośrednik to ktoś, kto stanowi pomost między Bogiem a ludźmi.

Jezus Chrystus – jedyny pośrednik

Werset *I Tymoteusza 2:5* wyraźnie stwierdza, że Jezus Chrystus jest jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludzkością. Oznacza to, że nie ma innych pośredników – świętych czy aniołów – którzy mogliby wstawiać się za nami u Boga. Tylko *Jezus* może to uczynić, gdyż to On zapłacił za nasze grzechy własną krwią. Jest On jedynym, który może pojednać nas z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Podobnie też kobiety niech się zdobią ubiorem przyzwoitym, ze wstydliwością i umiarem, nie z zaplatanymi włosami albo złotem, albo perłami, albo kosztownymi strojami; Lecz dobrymi uczynkami, jak przystoi kobietom, które uznają się za pobożne.
>
> *— I Tymoteusza 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: piękno, odziez, dobroć, materializm, adoracja

Interpretacja:
Ten werset zachęca nas do refleksji nad naszym wyglądem i tym, jak prezentujemy się światu. Choć można go interpretować na różne sposoby, jego ogólne przesłanie mówi, że powinniśmy ubierać się skromnie i prosto, unikając ostentacji oraz przesady. Warto zauważyć, że nie oznacza to konieczności noszenia ubrań pospolitych czy nieatrakcyjnych; strój powinien być raczej *stosowny, pełen szacunku i elegancki*.

W *wersecie 10 Paweł* podkreśla, że kobiety powinny dawać świadectwo swojej pobożności poprzez *dobre uczynki*. Należy zaznaczyć, że Paweł nie ogranicza znaczenia dobrych uczynków wyłącznie do kobiet; przeciwnie – praktyka ta powinna być udziałem wszystkich wierzących, bez względu na płeć.

„Pobożność” to termin określający postawę i zachowanie osoby prowadzącej życie pełne oddania Bogu i religijności. *W kontekście chrześcijańskim pobożność koncentruje się na wielbieniu Boga, szacunku dla Jego Słowa oraz przestrzeganiu Jego przykazań*.

Paweł rozumie, że prawdziwa pobożność nie jest jedynie kwestią zewnętrznego wyglądu, lecz aktywną praktyką życiową, przejawiającą się w dobrych uczynkach. Dobre uczynki obejmują wszelkie działania podejmowane dla dobra innych – czyny zakorzenione w miłości i duchu służby, a także oparte na naszych zasadach i przekonaniach.

Praktykowanie pobożności bez dobrych uczynków jest pozbawione sensu; świadczy o religii pustej, opartej jedynie na pozorach i formalnościach. Prawdziwa pobożność skłania nas do ukazywania Bożej miłości poprzez nasze czyny i zachowanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A bez wątpienia wielka jest tajemnica pobożności: Bóg objawiony został w ciele, usprawiedliwiony w Duchu, widziany był przez anioły, głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie, wzięty został w górę do chwały.
>
> *— I Tymoteusza 3:16*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: Anioły, Wniebowstąpienie, Ewangelizacja, wiara, Jezus, Duch

Interpretacja:
Biblijny werset *I Tymoteusza 3:16* mówi o tajemnicy pobożności – a konkretnie o tym, że Boży plan zbawienia ludzkości wypełnił się poprzez objawienie się Boga w ciele. Tajemnicy tej nie sposób pojąć w jednej chwili; zrozumienie jej wagi i znaczenia w życiu chrześcijanina wymaga czasu.

Bóg objawiony został w ciele

Pierwsza część wersetu – „objawiony w ciele” – odnosi się do wcielenia *Jezusa*. *Jezus Chrystus, Syn Boży*, przyjął ludzką postać i żył na ziemi bez grzechu. Jest to jedna z fundamentalnych prawd wiary chrześcijańskiej, a wcielenie *Chrystusa* uznaje się za najważniejsze wydarzenie w historii ludzkości. Fakt, że Bóg przyszedł na ziemię i zamieszkał pośród nas, stanowi dowód Bożej miłości i łaski wobec nas.

Usprawiedliwiony w Duchu

Stwierdzenie, że Jezus został „usprawiedliwiony w Duchu”, oznacza, iż Jego śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie potwierdziły Boży plan odkupienia ludzkości. Śmierć Jezusa była sprawiedliwym i koniecznym aktem, który umożliwił *Duchowi Świętemu* skuteczniejsze działanie w życiu wierzących.

Widziany był przez anioły

Zwrot „widziany przez aniołów” podkreśla, że Boże dzieło wcielenia miało znaczenie nie tylko dla ludzkości, ale było również obserwowane i rozumiane przez aniołów w niebie. Wskazuje to, że wcielenie Jezusa było potężnym i doniosłym przejawem Bożego planu wobec rodzaju ludzkiego.

Głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie

Obraz Jezusa głoszonego narodom i przyjmowanego wiarą na całym świecie mówi o rozprzestrzenianiu się Ewangelii. Kościół Jezusa Chrystusa rozszerzył się na cały świat w ciągu ponad dwóch tysięcy lat, a fakt, że tak wielu ludzi uwierzyło w Niego, stanowi świadectwo siły oddziaływania i prawdziwości Jego przesłania.

Wzięty został w górę do chwały

Ostatnia część wersetu – „wzięty do chwały” – mówi o zwycięstwie Jezusa Chrystusa nad śmiercią i Jego wniebowstąpieniu. Fakt, że Bóg przyjął Jezusa do chwały, oznacza, iż Jego ofiara na krzyżu została przez Boga uznana i zatwierdzona. To zwycięstwo nad śmiercią stanowi źródło nadziei i pocieszenia dla wszystkich wierzących.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech nikt nie lekceważy twego młodego wieku; lecz bądź dla wierzących przykładem w mowie, w postępowaniu, w miłości, w duchu, w wierze, w czystości.
>
> *— I Tymoteusza 4:12*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: wiara, życie, miłość

Interpretacja:
Pierwszy List do Tymoteusza został napisany przez apostoła *Pawła* do jego ucznia *Tymoteusza*, który przewodził zborowi w Efezie. W tym kontekście apostoł powierza Tymoteuszowi zadanie kierowania wspólnotą i troski o nią, a jednocześnie zachęca go do wytrwania w wierze i wierności *Słowu Bożemu*.

W ówczesnej kulturze młodość nie cieszyła się wysokim uznaniem, a młodych ludzi często uważano za nieprzygotowanych do pełnienia funkcji przywódczych czy podejmowania ważnych decyzji. Paweł zachęca Tymoteusza, by nie pozwalał innym lekceważyć jego doświadczenia czy umiejętności z powodu młodego wieku, lecz by swoim postępowaniem i świadectwem dawał dowód dojrzałości i wiary.

Znaczenie tego wersetu

Fragment *I Tymoteusza 4:12* ma ogromne znaczenie dla współczesnych chrześcijan:

- Jest to wezwanie skierowane do młodych ludzi, aby nie umniejszali własnej wartości ani nie pozwalali innym lekceważyć się z powodu młodego wieku. Bóg może posłużyć się każdym – niezależnie od wieku – by dokonywać wielkich rzeczy w Jego imię;
- To wezwanie do życia zgodnego z wiarą oraz dawania wyraźnego świadectwa poprzez mowę, postępowanie, miłość, ducha, wiarę i czystość;
- To przypomnienie, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani, by dawać przykład innym wierzącym, bez względu na wiek. Powinniśmy zawsze starać się żyć tak, aby

inspirować innych i umacniać ich wiarę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ćwiczenie cielesne bowiem przynosi niewiele pożytku, lecz pobożność do wszystkiego jest przydatna, gdyż zawiera obietnicę życia obecnego i przyszłego.
>
> *— I Tymoteusza 4:8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: ciało, zdrowie, życie, posłuszeństwo, obietnice

Interpretacja:
Pierwszy List do *Tymoteusza*, napisany przez apostoła *Pawła*, ma na celu pouczenie i ukierunkowanie Tymoteusza w jego roli chrześcijańskiego przywódcy. W *I Tymoteusza 4:8* Paweł wskazuje na znaczenie pobożności w porównaniu z ćwiczeniami fizycznymi, biorąc pod uwagę ich wartość wieczną.

Ćwiczenia fizyczne są pożyteczne, lecz pobożność jest cenna pod każdym względem

We współczesnej kulturze ćwiczenia fizyczne odgrywają istotną rolę; wiele osób postrzega je jako sposób na utrzymanie sprawności fizycznej i zdrowia. Apostoł Paweł uświadamia nam jednak, że choć aktywność fizyczna jest korzystna, nie dorównuje ona wartością pobożności. Termin „pobożność” oznacza oddanie Bogu, posłuszeństwo Jego przykazaniom oraz oddawanie Mu czci. Pobożność wpływa nie tylko na nasze życie doczesne, ale także na życie wieczne.

Obietnica życia obecnego i przyszłego

Pobożność nie tylko prowadzi do życia wiecznego w niebie, ale przynosi również korzyści tu, na ziemi. Życie doczesne daje nam możliwość budowania relacji z Bogiem oraz doświadczania Jego miłości i prowadzenia. Pobożność pomaga nam określić cel naszego życia, co jest kluczowe dla sensownego i skutecznego funkcjonowania. Co więcej, może ona zapewnić pokój i równowagę emocjonalną w świecie pełnym niepewności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Okazuj szacunek wdowom, które rzeczywiście są wdowami.
>
> *— I Tymoteusza 5:3*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: społeczność, bliźni, wdowy

Interpretacja:
I Tymoteusza 5:3 wzywa nas do okazywania szacunku *„prawdziwym wdowom”*. Co jednak oznacza to określenie? Przede wszystkim musimy zrozumieć, że kultura tamtych czasów znacząco różniła się od naszej. Kobiety nie mogły piastować pewnych urzędów ani dziedziczyć majątku; w rezultacie wdowy należały do najbardziej narażonych na trudności grup społecznych.

Wezwanie do okazywania *„szacunku”* tym kobietom oznacza konieczność troski o nie, zaspokajania ich potrzeb materialnych i duchowych oraz traktowania ich z szacunkiem i miłością. Wierzący w Kościele są powołani do wzięcia na siebie tej odpowiedzialności, aby uchronić wdowy przed skrajną nędzą i rozpaczą.

Dlaczego okazywanie szacunku wdowom jest tak ważne?

Okazywanie szacunku wdowom jest wyrazem miłości i sprawiedliwości. Łatwo jest przeoczyć osoby pozbawione władzy i wpływów w społeczeństwie, jednak Bóg wzywa nas, byśmy troszczyli się o tych, którzy potrzebują naszej pomocy. Co więcej, Biblia wielokrotnie podkreśla, że Bóg jest obrońcą wdów i sam się o nie troszczy. *Psalmów 68:5* głosi: *„Ojcem dla sierot i sędzią dla wdów jest Bóg w swym świętym przybytku”*. Zatem, okazując szacunek wdowom, postępujemy zgodnie z Bożym sercem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli ktoś nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, ten wyparł się wiary i gorszy jest od niewierzącego.
>
> *— I Tymoteusza 5:8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: dzieci, rodzina, relacje

Interpretacja:
Biblia mówi nam o trosce, miłości i wsparciu, jakimi powinniśmy otaczać nasze rodziny. Fragment *I Tymoteusza 5:8* jasno określa odpowiedzialność, jaka spoczywa na nas – jako rodzicach lub opiekunach – wobec najbliższych członków rodziny.

Znaczenie zapewniania utrzymania rodzinie

Po pierwsze, należy rozważyć znaczenie pojęcia *„opieka”*. Odnosi się ono do obowiązku troski o byt najbliższych. Obejmuje to dostarczanie żywności, odzieży, schronienia i opieki medycznej oraz zaspokajanie wszelkich innych potrzeb rodziny. Kto nie zapewnia utrzymania swojej rodzinie, ten wypiera się wiary i jest uważany za gorszego od niewierzącego. To mocne stwierdzenie, które podkreśla, jak wielką wagę Biblia

przywiązuje do troski o rodzinę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Korzeniem bowiem wszelkiego zła jest miłość do pieniędzy; niektórzy, pragnąc ich, zboczyli z drogi wiary i poprzebijali się wieloma boleściami.
>
> *— I Tymoteusza 6:10*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: pragnienie, zlo, wiara, chciwość, bożki, pieniądze

Interpretacja:
Biblijny werset *I Tymoteusza 6:10* stanowi ważne przypomnienie, że umiłowanie pieniędzy może być źródłem wszelkiego zła. Pragnienie gromadzenia bogactwa i władzy może prowadzić do chciwości oraz nieetycznych wyborów życiowych, skutkując utratą wyznawanych wartości i wiary.

Biblia uczy nas, że pieniądze same w sobie nie są złe, jednak ich umiłowanie może stać się przeszkodą w relacji z Bogiem i w osiągnięciu prawdziwego szczęścia. W dzisiejszym świecie łatwo ulec fascynacji dobrobytem i gromadzeniem majątku, co jednak ostatecznie może przynieść więcej cierpienia niż satysfakcji.

Oddalenie się od wiary

Gdy koncentrujemy się na pieniądzach i gromadzeniu bogactwa, tracimy z oczu cel naszego życia. Możemy oddalić się od wartości wewnętrznych, które są kluczowe dla prowadzenia wartościowego i udanego życia – zarówno w relacji z Bogiem, jak i z innymi ludźmi. Biblia uczy nas zachowywania równowagi i przestrzega, by pogoń za bogactwem

nie odciągała nas od wiary.

Cierpienie i konsekwencje

Umiłowanie pieniędzy może sprowadzić na nas wiele negatywnych konsekwencji. Niektórzy mogą popaść w długi lub ulec chciwości i zachłanności, podczas gdy inni mogą ulec pokusie korupcji i nieetycznych zachowań. Takie postępowanie może wiązać się z poważnymi następstwami, w tym z problemami prawnymi, kłopotami ze zdrowiem psychicznym i emocjonalnym oraz utratą uczciwości moralnej.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ty zaś, człowieku Boży, uciekaj od tego wszystkiego, a podążaj za sprawiedliwością, pobożnością, wiarą, miłością, cierpliwością, łagodnością.
>
> *— I Tymoteusza 6:11*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: wiara, miłość, sprawiedliwosc

Interpretacja:
I Tymoteusza 6:11 kieruje do nas – jako naśladowców Boga – bezpośrednie wezwanie, by unikać wszystkiego, co oddala nas od duchowości, a zamiast tego dążyć do sprawiedliwości, wiary, miłości, cierpliwości i łagodności.

Dążenie do sprawiedliwości

W życiu łatwo ulec negatywnym wzorcom myślenia i postępowania, które prowadzą do niesprawiedliwego traktowania innych. Jednak jako dzieci Boże jesteśmy powołani do

dążenia do sprawiedliwości. Być sprawiedliwym oznacza traktować wszystkich równo i bezstronnie, niezależnie od płci, rasy czy statusu społecznego.

Pobożność

Pobożność to duchowa cnota, która pomaga nam budować więź z Bogiem poprzez modlitwę, czytanie Pisma Świętego i udział w życiu wspólnoty kościelnej. Dążąc do pobożności, skupiamy się na tym, co w życiu naprawdę istotne, i staramy się utrzymywać dobre relacje z *naszym Stwórcą*.

Wiara i miłość

Wiara i miłość stanowią fundament naszej relacji z Bogiem oraz naszych kontaktów z innymi ludźmi. Wiara pozwala nam wierzyć w Bożą opatrzność i nieskończoną miłość Boga do nas, natomiast miłość skłania nas do traktowania bliźnich ze współczuciem i życzliwością.

Cierpliwość i łagodność

Cierpliwość i łagodność to cnoty, do których praktykowania w codziennym życiu wzywa nas Bóg. Cierpliwość pomaga nam zachować spokój w trudnych sytuacjach, a łagodność pozwala traktować innych z życzliwością i wyrozumiałością, nawet gdy odczuwamy stres lub frustrację.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Staczaj dobrą walkę wiary, uchwyć się życia wiecznego, do którego też zostałeś powołany i o którym złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków.

> *— I Tymoteusza 6:12*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: uznanie, wyznanie grzechu, Życie wieczne, wiara, przezwyciezanie

Interpretacja:
Ten werset z Pierwszego Listu do Tymoteusza mówi nam o tym, jak ważne jest, byśmy stawali w obronie naszej wiary. Wiara jest darem od Boga, którego musimy bronić, który musimy cenić i pielęgnować przez całe nasze życie.

Co to znaczy „staczaj dobrą walkę wiary”?

Słowo „bój” wskazuje, że jesteśmy zaangażowani w walkę – walkę duchową. Może to być zmaganie się z pokusą, grzechem, zamętem czy trudnymi okolicznościami, które mogłyby sprawić, że zaczniemy wątpić w naszą wiarę. Określenie „dobry bój” oznacza, że ta walka nie jest daremna – że walczymy o coś cennego, o coś, co jest tego naprawdę warte. Nie walczymy sami; Bóg jest po naszej stronie.

Co to znaczy „uchwyć się życia wiecznego”?

Życie wieczne to dar od Boga, ofiarowany nam przez *Jezusa Chrystusa*. Uchwycić się go oznacza mocno przyjąć obietnicę życia wiecznego *w Chrystusie* i dążyć do życia zgodnego z Jego naukami. Nie wystarczy jedynie wierzyć w życie wieczne; musimy przemienić swoje życie tak, aby postępować zgodnie z wolą Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bogaczom tego świata nakazuj, aby się nie wynosili i nie pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w Bogu żywym, który nam

> wszystkiego obficie udziela, abyśmy z tego korzystali.
>
> *— I Tymoteusza 6:17*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza

Tematy: radość, materializm, pieniądze, duma

Interpretacja:

I Tymoteusza 6:17 uczy nas, że bogaci tego świata mają nie okazywać pychy ani nie pokładać nadziei w bogactwie, gdyż jest ono nietrwałe i niepewne. Zamiast tego zachęca się ich, by ufali Bogu – jedynemu, który może zapewnić wszystko, czego potrzebujemy – i by cieszyli się Jego błogosławieństwami.

W jaki sposób ten werset może pomóc czytelnikowi?

Werset ten jest cenny dla nas wszystkich, niezależnie od tego, czy jesteśmy bogaci, czy biedni. Przypomina nam, jak ważne jest, by nie przywiązywać się nadmiernie do dóbr materialnych ani nie popadać w rozpacz, gdy rzeczy, które miały nam przynieść szczęście, zawodzą. Powinniśmy natomiast ufać Bogu, który zapewnia wszystko, co niezbędne do życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wielkim zaś zyskiem jest pobożność wraz z poprzestawaniem na tym, co się ma.
>
> *— I Tymoteusza 6:6*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza

Tematy: zadowolenie, wiara, radość, materializm

Interpretacja:
I Tymoteusza 6:6 ukazuje znaczenie pobożności w naszym życiu. Czym jednak jest pobożność? Nie jest ona jedynie religijnym zapałem; to życie wypełnione szacunkiem i miłością do Boga oraz bliźnich. Żyjąc pobożnie, koncentrujemy się na sprawach duchowych i odwracamy się od pragnień materialnych.

Pobożność przynosi wielki zysk, ponieważ pomaga nam odnaleźć pokój i szczęście, które może dać tylko Bóg. Dzięki niej doświadczamy głębszej miłości do Boga i innych ludzi, co buduje poczucie więzi i wewnętrznej pełni. Co więcej, pobożność pozwala spojrzeć na życie z innej perspektywy – takiej, w której szczęścia szukamy nie w dobrach materialnych, lecz w obecności Boga w naszym życiu.

Zadowolenie jako towarzysz pobożności

Pobożność jest jednak niepełna bez zadowolenia. Czym jest zadowolenie? To poczucie satysfakcji z tego, co posiadamy w życiu – niezależnie od tego, czy jest tego wiele, czy mało. Oznacza ono odnajdywanie szczęścia w rzeczywistości, w której żyjemy, zamiast rozpamiętywania tego, co mogło się wydarzyć.

Zadowolenie jest niezwykle ważne, gdyż pozwala nam żyć w duchu wdzięczności i pokory wobec Boga oraz innych ludzi. Gdy jesteśmy zadowoleni z tego, co mamy, nie pożądamy cudzego dobytku ani nie odczuwamy zazdrości. Postawa ta umożliwia nam spokojne życie, wolne od nieustannego dążenia do zdobywania rzeczy materialnych w nadziei na osiągnięcie szczęścia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niczego bowiem nie przynieśliśmy na ten świat, z pewnością też niczego wynieść nie możemy. Mając natomiast jedzenie i ubranie,

> poprzestawajmy na tym.
>
> *— I Tymoteusza 6:7-8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: odziez, zadowolenie, jedzenie, niebo, materializm, świat

Interpretacja:
Te wersety biblijne wzywają nas do refleksji nad przemijalnością życia. W *I Tymoteusza 6:7* apostoł *Paweł* przypomina, że przychodząc na świat, niczego ze sobą nie przynieśliśmy, a w chwili śmierci nie możemy zabrać ze sobą niczego, co zgromadziliśmy.

Uczy nas to, jak ważne jest, by nie przywiązywać się nadmiernie do dóbr materialnych, lecz cenić to, co w życiu naprawdę istotne – wartości duchowe i relacje z innymi ludźmi. Zachęca nas również do świadomego wykorzystania czasu danego nam na ziemi oraz do czynienia dobra i pozostawiania po sobie pozytywnego śladu.

W liście do swojego ucznia *Tymoteusza* apostoł przypomina także o znaczeniu zadowolenia z tego, co posiadamy. Fragment *I Tymoteusza 6:8* zachęca nas do satysfakcji z posiadania pożywienia i odzieży, wskazując, że jest to klucz do osiągnięcia poczucia spełnienia.

Zadowolenie we współczesnym świecie

Żyjemy dziś w kulturze, w której ciągle pragniemy więcej i rzadko jesteśmy usatysfakcjonowani tym, co mamy. Zamiast skupiać się na otrzymanych darach, rozpamiętujemy braki, co prowadzi do poczucia nieszczęścia i niezadowolenia. Przytoczone wersety wzywają nas do zmiany nastawienia, przypominając, że prawdziwe szczęście i zadowolenie płyną z wdzięczności za to, co posiadamy.

Choć współczesna filozofia często sugeruje, że do szczęścia potrzebujemy więcej – pieniędzy, dóbr materialnych czy sukcesów – prawda biblijna mówi co innego. Jeśli mamy to, co niezbędne do życia, powinniśmy odczuwać zadowolenie; pozwala nam to skupić się na relacji z Bogiem i na tym, co w życiu naprawdę ważne.

Czym jest zadowolenie?

Mówiąc o zadowoleniu, nie mamy na myśli samozadowolenia, lenistwa czy braku dążenia do rozwoju i doskonalenia siebie. Chodzi nam o wdzięczność – o docenianie tego, co posiadamy, zamiast koncentrowania się na brakach. Taka postawa, połączona z pozytywnym i pełnym wdzięczności nastawieniem, może sprzyjać naszemu rozwojowi życiowemu.

Aby odnaleźć zadowolenie, musimy odczuwać spokój w kwestii naszych podstawowych potrzeb: domu, pożywienia, schronienia i środków do życia. Gdy uczymy się doceniać te rzeczy, zamiast dążyć do nadmiaru, stajemy się szczęśliwsi. Warto pamiętać, że prawdziwe szczęście nie tkwi w dobrach materialnych, lecz w głębokiej więzi z Bogiem i w świadomym przeżywaniu własnego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A ci, którzy chcą być bogaci, wpadają w pokusy i w sidła oraz w wiele głupich i szkodliwych pożądliwości, które pogrążają ludzi w zgubie i zatraceniu.
>
> *— I Tymoteusza 6:9*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: chciwość, materializm, pieniądze

Interpretacja:
Biblia nieustannie ostrzega nas przed niebezpieczeństwami związanymi z obsesją na punkcie bogactwa. W *I Tymoteusza 6:9* apostoł *Paweł* przestrzega przed negatywnymi skutkami, jakie mogą wyniknąć z poddania się władzy chciwości.

Niebezpieczeństwo związane z pragnieniem bogactwa

W tym wersecie apostoł Paweł mówi, że ci, którzy pragną się wzbogacić, wpadają w pokusę i sidła. Pokusa to pułapka, w którą możemy wpaść nawet nieświadomie, natomiast sidła to zwodnicza pułapka prowadząca nas do czynów, których nie powinniśmy popełniać. W tym przypadku pokusą jest pragnienie posiadania większej ilości pieniędzy, a sidłami – przekonanie, że pieniądze przyniosą nam szczęście.

Co więcej, Paweł wskazuje, że nierozsądne i szkodliwe pragnienia wynikające z tej pokusy mogą pogrążyć ludzi w ruinie i zgubie. Określenie „nierozsądne” odnosi się do pragnień pozbawionych sensu i nieprzynoszących żadnych korzyści, natomiast słowo „szkodliwe” oznacza, że pragnienia te mogą negatywnie na nas wpływać oraz niszczyć nasze relacje i życie.

Pieniądze nie dają szczęścia

Bogactwo jest błogosławieństwem, jeśli korzysta się z niego właściwie. Nie wolno nam jednak wpaść w pułapkę przekonania, że pieniądze zapewnią nam szczęście. Prawda jest taka, że ani pieniądze, ani dobra materialne nie są w stanie dać nam pełnego spełnienia, którego szukamy. Musimy też pamiętać, że choć bogactwo może zapewnić wygodę i ułatwić życie, bywa również przeszkodą w relacji z Bogiem. Ludzie zamożni często szczycą się swoim majątkiem, co utrudnia im pokorne zbliżenie się do Boga.

Znaczenie mądrego gospodarowania finansami

Choć musimy być świadomi zagrożeń związanych z bogactwem, nie oznacza to, że powinniśmy unikać ciężkiej pracy czy odpowiedzialności finansowej. Biblia uczy nas mądrego zarządzania zasobami i bycia dobrymi szafarzami tego wszystkiego, co otrzymaliśmy od Boga. Taką mądrość finansową można rozwijać poprzez planowanie, oszczędzanie i inwestowanie. Musimy jednak wystrzegać się chciwości oraz pokusy gromadzenia majątku w sposób nieuczciwy lub bez uwzględnienia perspektywy wiecznej.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*
